

פרשת ויקרא

ויקרא אל משה (א, א)

כתוב במדרש שםשה העביר מעט די שנסחר בקולמוסו על מצחו, ומזה קרן אור פניו.

וציריך באור, מדוע הקב"ה הביא לו יותר די מכדי צרכו, ולא את הכמות הנדרשת בלבד? כמו כן משמע מדברי המדרש שםשה הוא שגורם שיקרן אור פניו, והרי ברור שאין בכך הדי לגורם שיקרן אור פניו, ואם כן מדוע אומר המדרש שםשה עשה זאת?

ונראה לברא את המדרש, ולומר שבאמת הקב"ה נתן למשה כמות מדיקת של די, אך משה שמחמת שהיה ענוי מכל אדם כתב ויקרא עם א' קטנה - "ויקר" מלשון מקרה ולא "ויקרא" לשון חיבה כפי שמסביר רשותי - וכן נשאר לו די על קולמוסו. את הדי שנסחרה מרוח משה על מצחו, והקב"ה גרם לדיו שיקרין את אור פניו של משה לבל יבואו לזלزل בו אחרים כיון שהוא חשש שמחמת שהוא משפיל את עצמו יבואו אחרים לזלול בו.

מקור: מפי השמועה